

JESEN

Usulo na mah se z mnogih je vej,
tudi na skale in vlažno zemljó,
listje rumeno, ki vselej nemirno
trepeče nad gozdno potjo.

Zlatnina pa siplje se tudi v jezéro,
kjer lahki cekini, ki zgoraj šumijo,
zmotijo včasih zrcalno gladino,
in brez vsake teže na vodi lebdiyo.

Krošnje okoli so polne zorenja,
je rdečkasta tisa, macesen ves zlat,
praprot v meglici je kakor monštranca,
ki ob večerih krasi jo škrlat.

Jan Arh